

hele den offentlige Behandling, som omhandles i 3die Affnit, er jo dog egentlig ogsaa kun bygget paa, at der skaffes saadanne Vedtægter tilveie, som omhandles i § 1. Men saa støder man i § 32 paa den Besynderlighed, at Loven skal træde i Kraft den 1ste April 1870, altsaa om 8 Dage. Dette er vistnok Noget, der er blevet overseet, og ialtsald tror jeg, at der er al Anledning til at rette det; thi selv om man nu ogsaa vil sætte Tidspunktet ud til den 1ste Mai, seer jeg dog ikke — selv om Loven gik igjennem med alle sine Bestemmelser — at den vil kunne faae nogen synderlig praktisk Anvendelse, førend Vedtægterne ere bragte tilveie. Med Hensyn til Indholdet af disse Vedtægter maa jeg, efter den Erfaring, jeg har, meget ønske, at der i dem ogsaa kunde blive skaffet Regler tilveie for Ordningen af den offentlige Kjørsel, og for Ordningen af de Næringer, som drives paa offentlige Gader navnlig Bybudenæringer. Der er i de større Byer i mange Tilfælde Trang til lignende Bestemmelser som dem, der haves i Kjøbenhavn, om end ikke i en saa storartet Stil, og jeg har ikke nogen Betenkelighed ved, at man gjennem Vedtægten søger at skaffe Regler tilveie med Hensyn til Ordningen af disse Forhold. Med Hensyn til § 6 maa jeg aldeles slutte mig til, hvad der fra de to ærede Kjøbenhavnske Rigsdagsmænd er udtalt angaaende den Straffemyndighed, som her er tiltænkt Politiretterne overfor Børn mellem 10 og 15 Aar. Jeg tror ikke, at der i Praxis nogenstunde har været øvet en saadan Straffemyndighed mod Børn som den, der her er tiltænkt Politiretterne, og jeg er overbevist om, at enhver Dommer, der fik denne Straffemyndighed i sin Haand, vilde gjøre en meget udstrakt Brug af den Ret, som ifølge en anden Paragraph er tillagt ham, at lade Vedkommende slippe med en Advarsel. Dette er efter mit Skjøn den rette Maade at behandle den Slags Sager paa, og jeg mener, at der først, naar dette ikke hjælper, er Anledning til at straffe til en haardere Behandling; men jeg vil dog med den ærede Rigsdagsmand, der sidder her tilvenstre (Chr. Nimestad) være af den Formening, at man først maatte henstille til Forældrene at afstraffe

saadanne vanartede Børn, som Advarsel ikke hjælper paa, og at den offentlige Myndighed først indskrider, naar dette ikke skeer. — Der findes under 2det Affnit i § 11 en Bestemmelse, der er gaaet over fra Vedtægten i Kjøbenhavn, en Bestemmelse, som i mine Dine altid har været en Besynderlighed. Det er den Bestemmelse, at i Tilfælde af Dpløb er enhver Tilstedeværende, der af Politimesteren eller hans autoriserede Fuldmægtig, dertil opfordres, forpligtet til at yde Politiet den Bistand, som det staaer i hans Magt at yde, til Opretholdelse af Orden og Ro. Det er en Bestemmelse, der ikke blot er upraktisk — thi hvis den skulde komme til Anvendelse under et ordentligt Dpløb, vilde den sandsynligviis foranledige et endnu større Dpløb — men tillige i sig selv efter min Opfattelse i høj Grad ubillig; thi fordi en Mand tilfældig er tilstede ved et Dpløb, er det virkelig, et stærkt Stykke, at han paa Opfordring af Politiet kan være forpligtet til at lade sig gennemprygge — det kan arrivere — og naar han ikke vil det, blive multeret derfor. Det er ikke mig bekendt, at der i Kjøbenhavn, hvor den samme Bestemmelse er gjældende, nogenstunde er gjort Anvendelse deraf; men jeg tror virkelig heller ikke, at der er Grund til, selv om der var gjort Anvendelse deraf, at beholde den, og jeg skulde derfor meget anbefale, at den gaaer ud af en Vedtægt, som skal være anvendelig for Kjøbstæderne. Hvis man ikke vil følge de Talere, der saa stærkt have udtalt sig mod den hele offentlige Forhandling af disse Sager, og meent, at man skulde lade det blive ved det Gamle, hvis man altsaa vil give en heel ny Proceslovgivning vedrørende Behandlingen af offentlige Politifager, saa forekommer det mig, at man maatte gaae noget videre end skeet er i tredie Affnit; man maatte da først og fremmest see at faae det Spørgsmaal afgjort, hvilke Sager der skulde siges at være Gjenstand for justitiel Forfølgning. Det er netop en Side af Sagen, der trænger til særlig Løsning, og i saa Henseende har den nye Straffelovbog — det være forøvrigt sagt med al Anerkjendelse af de mange fortræffelige Ting, den indeholder — ikke været heldig i at løse sin Opgave. Der findes nemlig en Mængde